

Fareli Köyün Kavaleisi

ir varmış bir yokmuş. Ülkenin birinde küçük ve şirin bir köy varmış. Bu köyde herkes mutluymuş. Hiç kimsenin bir şikayeti yokmuş. Bu yüzden köyün ileri gelenleri ve köy halkı tembellik edip, tasasızca yaşayıp gidiyorlarmış.

Gel zaman git zaman köy farelerin istilasına uğramış. Her taraf binlerce fare ile dolmuş. Köylüler bu durum karşısında çaresiz kalmışlar. Biraraya toplanıp, köyün başkanının yanına gitmişler. Ondan bu soruna bir çare bulmasını istemişler. Fakat köyün başkanı da yıllardır dertsiz tasasız yaşadığından bu sorun karşısında ne yapacağını bilememiş.

Köyün ileri gelenlerini bir araya toplayıp akıl danışmış ama kimse farelerden kurtulmak için ne yapılması gerektiğini söyleyememiş.

Herkes çaresizlik içinde yaşayadursun, fareler gündün güne çoğalmaya devam ediyorlarmış.

Fareler artık işi azıtmışlar. Her yerde umursamaz bir

şekilde dolaşip, önlerine çıkan insanlara da saldırmaya başlamışlar.

Köyün başkanı ise artık evine bile gidemez olmuş. Çünkü karısı da farelerden bıkmiş ve kendilerini kurtarmadıkça köyün başkanını eve almamaya kararlıymış. Günlerden bir gün köyün başkanı yine dertli dertli düşünüp dururken köylülerden biri kapıdan girip:

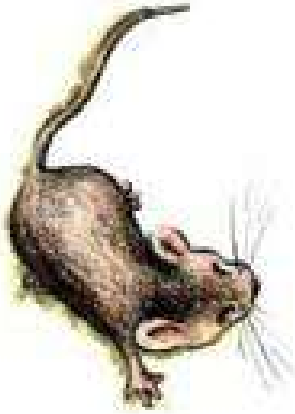
- Efendim genç birisi geldi. Bizi farelerden kurtarabileceğini söylüyor. Ne yapayım, içeri çağırayım mı? Demiş, başkan hemen içeri alınmasını istemiş.

Kapıdan içeriye elinde kavalı olan bir genç girmiş, başkan selamlamış ve:

- Sizi bu dertten kurtarmaya geldim. Bütün fareleri bu köyden uzaklaştırabilirim.

Ama bunun karşılığında da sizden yüz altın isterim, demiş.

Başkan, "Nasil olsa bu işi başaramaz, diye düşünüp teklifi kabul etmiş. Ertesi gün köy halkı, kavalcı genci merak içinde beklemeye başlamış. Kavalcı uzaktan görünmüş.

Köylülerin arasından geçerek köyün meydanında durmuş. Kavalını ağızına götürüp başlamış çalmaya.

Kavaldan o kadar güzel nameler dökülüyormuş ki, köydeki bütün fareler bu müziğe kendilerini kaptırıp büyülenmiş gibi sesin ardına düşmüşler.

Önde kavalacı arkada fareler ırmağın üzerindeki köprüye kadar gelmişler. Kavalacı köprünün altına, ırmağa yönelmiş. Farelerde ardından ırmağa yönelmiş. Kavalacı ırmağın bir tarafından girip diğer tarafından çıkmış. Fareler ise ırmağa girip boğulmuşlar. Böylelikle köy farelerden kurtulmuş.

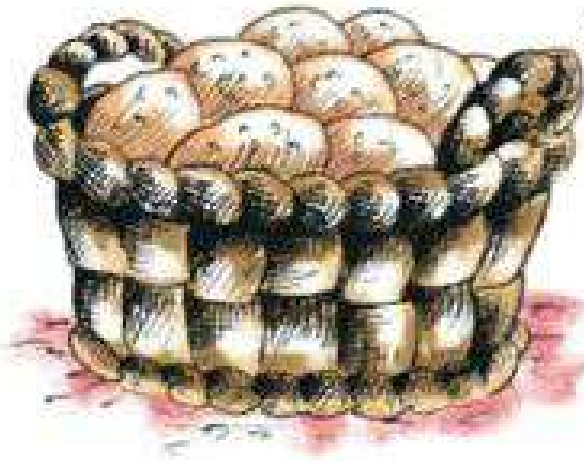
Olanları izleyen köy halkı o kadar sevinmiş ki sevinçlerinden oynamaya başlamışlar. Köyün başkanı da köyü farelerden kurtardığını düşünüp gururlanıyormuş. Kavalacı, köyü farelerden kurtardıktan sonra başkanın yanına gidip yüz altınını istemiş. Başkan pişkin pişkin gülmüş. Kavalacıya:

- Bizim yüz altınımız hiç olmadı, sen şu on altını al ve git, demiş.

Kavalacı kendisine yalan söylenmesine çok kızmış ve intikam almaya karar vermiş.

Ertesi gün köy meydanına gidip tekrar başlamış kavalını çalmaya. Köy halkı olanlara bir anlam verememiş.

Az sonra köyün bütün çocuklarının büyülenmiş bir şekilde kavalcının ardına düştüğünü görüp başlamışlar dövünmeye.

Hemen köyün başkanına gidip kavalcıyı ikna etmesini ve çocuklarını kurtarmasını istemişler.

Köyün başkanının oğluda çocukların arasındaymış. Başkan yaptığı hatanın farkına varmış ama artık çok geçmiş. Kavalcı, çocukları peşine takip dağların arasında kaybolmuş. Bir daha da çocuklardan haber alınamamış.

○ günden sonra, köyde hiç kimse yalan söylememiş.

